

Sygn. akt: I C 661/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lutego 2017 roku w S.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. we W.,

przeciwko K. S. (wcześniej: M.)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. S. (wcześniej: M.) na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 1.301,41 (jeden tysiąc trzysta jeden złotych czterdzieści jeden groszy) złotych wraz z odsetkami umownymi naliczonymi od kwoty 980,30 (dziewięćset osiemdziesiąt złotych trzydzieści groszy) złotych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 11 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 257,38 (dwieście pięćdziesiąt siedem złotych trzydzieści osiem groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 661/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. we W. w pozwie przeciwko K. M. (obecnie S.) domagał się zasądzenia kwoty 1.301,41 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP naliczonymi od kwoty 980,30 złotych od dnia 11 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2016 roku w wysokość nie przekraczającej w stosunku rocznym wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. Nadto, domagał się zasądzenia zwrotu kosztów sądowych według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód twierdził, iż wierzytelność objęta żądaniem pozwu wynika z umowy kredytu na zakup towaru/usług nr (...) zawartej przez strony w dniu 22 października 2013 roku. Na jej podstawie powód udzielił pozwanej kredytu w wysokości 1.071 złotych, a pozwana zobowiązała się do spłaty tej kwoty zgodnie z harmonogramem spłaty. Pomimo wezwań pozwana nie wywiązała się ze swego obowiązku i całość zadłużenia stała się wymagalna z dniem 16 lipca 2015 roku. Na wartość roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie składały się: 980,30 złotych tytułem należności głównej, 112,15 złotych tytułem odsetek za okres od dnia 22 października 2013 roku do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku, 208,96 złotych tytułem kosztów, opłat i prowizji oraz dalsze odsetki umowne w

wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP naliczone od kwoty 980,30 złotych od dnia 11 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty.

Pozwana K. S. (PESEL: (...)) posiadająca nazwisko rodowe Komisarz dnia 30 listopada 2002 roku zmieniła nazwisko na J., następnie 25 października 2013 roku na M., a od 17 września 2016 roku nosi nazwisko S..

Pozwana K. S. w pismach procesowych złożonych w niniejszej sprawie nie odniosła się do żądania pozwu. W piśmie z dnia 2 grudnia 2016 roku wniosła jedynie o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 5 grudnia 2016 roku, a w kolejnym piśmie z tego samego dnia podała jedynie adres swego aktualnego zamieszkania.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana K. S. dnia 22 października 2013 roku i powód (...) Bank (...) S.A. we W. zawarli umowę kredytu na zakup towaru/usługi nr (...). Na jej podstawie powód udzielił pozwanej kredytu w łącznej wysokości 1.350,91 złotych, a pozwana zobowiązała się do zwrotu w 32 miesięcznych ratach całkowitej kwoty kredytu tj. 1.621,12 złotych do dnia 22 każdego miesiąca począwszy od 22 listopada 2013 roku. Kwota miesięcznej raty kredytu wynosiła 50,66 złotych. Zgodnie z zapisem umowy miesięczne raty zaliczane były w pierwszej kolejności na pokrycie wymagalnych spłat miesięcznych począwszy od najstarszych płatności w kolejności: kapitał, odsetki, zaległe opłaty, inne koszty, odsetki karne. Za opóźnienie w spłacie raty lub jej części, kredytodawca uprawniony był do naliczania odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. W umowie przewidziano również, że w razie opóźnienia w spłacie minimum 2 pełnych rat po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy listem zwykłym do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania kredytodawca będzie mógł wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Po upływie zaś okresu wypowiedzenia całość wierzytelności staje się natychmiast wymagalna. Do umowy kredytu został załączony harmonogram spłaty pożyczki.

(dowód: umowa kredytu k. 28-32)

Pozwana na poczet należności z umowy pożyczki dokonał wpłat:

- w dniu 8 listopada 2013 roku kwoty 50,66 złotych,
- w dniu 17 grudnia 2013 roku kwoty 50,66 złotych,
- w dniu 26 maja 2014 roku kwoty 100 złotych,
- w dniu 4 czerwca 2014 roku kwoty 300 złotych,
- w dniu 21 lipca 2014 roku kwoty 51 złotych,
- w dniu 20 sierpnia 2014 roku kwoty 50 złotych.

(dowód: zestawienie wpłat k. 33)

W dniu 29 kwietnia 2014 roku powód sporządził oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Oświadczenie powoda zostało wysłane na wskazany w umowie przez pozwaną adres korespondencyjny.

(dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy k. 34-35)

Powód w dniu 10 sierpnia 2015 roku sporządził wyciąg z ksiąg banku, w którym stwierdził, że zadłużenie pozwanej z tytułu umowy kredytu nr (...) na dzień 10 sierpnia 2015 roku wynosi 1.301,41 złotych i na kwotę tę składały się kwoty: 980,30 złotych tytułem kapitału, 112,15 złotych tytułem odsetek za okres od dnia 22 października 2013 roku do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku oraz 208,96 złotych tytułem kosztów, opłat i prowizji. Odsetki umowne i karne stanowiły kwotę łącznie 247,82 złote, przy czym bank uwzględnił kwoty wpłacone przez pozwaną

(dowód: wyciąg z ksiąg banku k. 27)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady i co do wysokości.

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda w postaci umowy kredytu, zestawienia wpłat, wypowiedzenia umowy oraz wyciągu z ksiąg banku. Dokumenty te były ze sobą zgodne i tworzyły spójny obraz stanu faktycznego, który przez pozwaną nie był w żaden sposób kwestionowany.

Zgodnie z przepisem art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (j.t. Dz.U. 2016r., poz. 1988 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie zaś z przepisem art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U. 2014r., poz. 1497 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi.

W warunkach niniejszej sprawy zawarcie przez pozwaną (...) Bank (...) S.A. we W. umowy kredytu było niewątpliwe. Okoliczność tą potwierdza zwłaszcza umowa kredytu załączona do pozwu. Z treści tej umowy wynika, że pozwana zobowiązała się spłacić kredyt w 32 miesięcznych ratach płatnych do dnia 22 każdego miesiąca począwszy od 22 listopada 2013 roku, a kwota miesięcznej raty wynosiła 50,66 złotych. Wymagalne raty miesięczne zaliczane były w pierwszej kolejności na pokrycie wymagalnych spłat miesięcznych począwszy od najstarszych płatności w kolejności: kapitał, odsetki, zaległe opłaty, inne koszty, odsetki karne. W przypadku braku spłaty lub opóźnień w płatności bank był uprawniony do naliczenia odsetek od zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Z dokumentów załączonych przez powoda wynika, że pozwana dokonała spłaty kredytu w części tj. do kwoty 602,32 złote. Powódka nie kwestionowała wiarygodności przedłożonych dokumentów oraz sposobu rozliczenia dokonanych przez nią wpłat. Z tych też względów sąd uznał, że żądanie powoda zasługuje na uwzględnienie. W umowie strony określiły wysokość odsetek za opóźnienie w wymiarze czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP i warunki ich naliczenia, dlatego też Sąd zasądzając należność główną zasądził na rzecz strony powodowej odsetki w umówionej wysokości za okres od 11 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 257,38 złotych tytułem kosztów procesu, na które składały się: 30 złotych tytułem opłaty od pozwu, 180 złotych tytułem uiszczonej przez powoda zaliczki na poczet ustanowionego w sprawie kuratora dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej, 7,38 złotych tytułem uiszczonych przez powoda opłat poniesionych w związku z notarialnym poświadczeniem odpisów pełnomocnictw udzielonych przez powoda P. G. oraz M. M. (3), 34 złotych tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictw udzielonych P. G. i M. M. (3). Sąd pragnie zwrócić uwagę, że dokonał w sposób nieprawidłowy zsumowania tych kosztów, gdyż powinien zasądzić od pozwanej na rzecz powódki łącznie kwotę mniejszą o 6 złotych. Wprawdzie w piśmie z dnia 25 lipca 2016 roku powód domagał się zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kwoty 18,01 złotych tytułem kosztów uzyskania informacji od Komornika za wydanie protokołu stanu faktycznego w kwocie 18,01 złotych, jednakże nie przedłożył żadnego dowodu wskazującego na wydatkowanie kwoty w takiej właśnie wysokości, dlatego też wolą Sądu nie było uwzględnienie w tym zakresie wniosku powoda o zasądzenie od pozwanej tego wydatku tytułem kosztu procesu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.,(...)